

vet en undersøgelse igen og se, om det kunne hjælpe. For man kan sige, at i hvert fald den kulturelle mangfoldighed at kunne rumme også Færøerne i den private familie vel giver den nye statsminister nogle chancer på det her område.

Jeg tror egentlig også, at man kan mærke det manglende udsyn i dele af den EU-debat, der er, og den, der måske slet ikke er. Jeg lagde mærke til, at Venstres ordfører som begrundelse for, at han ikke sagde noget om EU, sagde, at han havde koncentreret sig om den økonomiske situation. Så var det bare, jeg tænkte: Hov, er den økonomiske situation virkelig noget, der er begrænset til Danmark? Handler det ikke utrolig meget om, hvad der sker på europæisk plan? Jo, og derfor er det måske et tegn på, at vi er blevet for snævre i det her samfund. Det vil jeg opfordre den nye statsminister til at gøre noget ved.

Ulandsbistanden ligger jo i dag 3 mia. kr. om året lavere, end den gjorde under tidligere regeringer. Det er en meget dramatisk nedprioritering. Den er jeg ked af at statsministeren ikke gjorde noget ved i sin tale. I stedet for sagde statsministeren noget, som han jo sikkert mener, om, at forsvarsudgifterne skulle stige. Det var soleklart. Det, som er en vigtig sikkerhedspolitisk faktor, det, vi kunne kalde blød sikkerhedspolitik, er jo, at man bruger nogle penge på ulandsbistand, og det ville være rimeligt, hvis man mener det ene i forhold til sikkerhed, at man også i det mindste mente, at ulandsbistanden skulle stige.

Til det sidste, klima og miljø, sagde jeg sidste år til statsministerens forgænger, om han ikke, når han nu skulle lave overdragelsesforretningen, ville sørge for at sige til sin efterfølger: Gør ikke, som jeg har gjort, men gør, som jeg er begyndt at sige. Altså, begynd at blive lidt grøn. Derfor lyttede jeg helt vildt meget til, hvad statsministeren sagde, og statsministeren var jo ikke grøn i dag. Det kan man ikke komme uden om. Der var ikke noget grønt i den her tale, i betragtning af at vi i år har oplevet den største naturforringelse i nyere tid, ved at braklægningsordningen er ophævet. Man kan i hvert fald nu i sandhed sige, at både en fisk, en fugl og en frø har fået det ringere i Danmark i løbet af de sidste 2 år. Det er helt entydigt og også dokumenteret på en konference her på Christiansborg.

Hvad angår klimaområdet, er Lomborg jo stadig på finansloven. En lille opfordring kunne være: Kunne vi ikke lige få det løst i næste års finanslov. Det er jo pinligt for Danmark som værtsland, at vi stadig statsfinansierer den

mand, der bruger alt sit krudt på at sige, enten at klimaproblemerne ikke er til stede, eller at det er forkert at koncentrere sig om dem, eller også at det er en helt forkert måde at bruge penge på. Hvad er argumentet for, at lige netop den mand, som statsministerens forgænger udnævnte personligt, skal blive ved? Jeg kan ikke tro, at den nye statsminister har samme forhold til hr. Lomborg som den forrige.

Til sidst om erhvervslivet: Jeg tror, at statsministeren har sagt, at den grønne politik er blå. Jeg har været sammen med utrolig mange erhvervsfolk, som er godt trætte af, at regeringen gør så lidt. De er godt trætte af, at regeringen gør så lidt, og de siger: Vi er ligeglade med, om det er rød stue eller blå stue, der gør det her, bare det bliver til en grøn stue. Hvis nu statsministeren næste år vil love at forbedre sig, så vi også får en grøn tale, og i realiteten vil gøre det, som den tidligere statsminister var begyndt at sige, og på ingen måde falder tilbage til det, som den tidligere statsminister gjorde i praksis, så ville jeg blive glad, og så tror jeg ikke engang, jeg ville gå på talerstolen. Men ellers tror jeg, at jeg vil gøre det en gang til.

Kl. 19:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er vi kommet til statsministeren.

Kl. 19:52

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jamen så lad mig starte bagfra, og det er ikke, fordi jeg har nogen speciel målsætning om, at hr. Steen Gade ikke må gå på talerstolen næste gang. Hr. Steen Gade er meget, meget velkommen, men kan jeg alligevel yde et bidrag til at gøre hr. Steen Gade glad, gør jeg det jo gerne. Alle vinker, og der breder sig en venlig stemning i Folketingssalen, og det er måske, fordi jeg starter i det her meget imødekommende hjørne med at koncentrere mig om, hvad den sidste privatist sagde. Men altså, hvis jeg kan yde et bidrag, vil jeg da gerne lige bare knytte to ord til nogle af de ting, som hr. Steen Gade sagde, nemlig med hensyn til ulandsbistanden.

Jeg vedkender mig, at et land så rigt som Danmark naturligvis har en forpligtelse, der rækker ud over vores grænser. Det er ikke ren filantropi. Det er også i vores egen interesse af sikkerhedspolitiske grunde, men også af moralske grunde, og derfor har regeringen jo også den målsætning, at vi løbende skal udbygge vores ulandsbistand, som aktuelt udgør 0,82 pct. af BNI, og som bringer Danmark i top fem globalt